

Van: Prof. Dr J.R.M. van den Brink.

Aan: De Heer D.P. Spierenburg.

Betreft: Bespreking met de Luxemburgse en Belgische Ministers van Buitenlandse Zaken en collega Stikker betreffende de Ministers conferentie inzake het Plan Schuman.

Heden vond aan de lunch een bespreking plaats over het bovenvermelde onderwerp met de daarbij genoemde Heren. De lunch werd gearrangeerd door Minister Bech, die ontdeaan bleek over de opvattingen van Monnet met betrekking tot de samenstelling van de Hoge Autoriteit. Deze opvatting van Monnet zou de Heer Bech hebben vernomen via de Luxemburgse Gezant in Parijs, die e.e.a. met de Heer Monnet zou hebben besproken. Monnet zou voornemens zijn de Franse Regering te bewegen voor te stellen dat de Hoge Autoriteit slechts uit 5 leden zou zijn samengesteld, teneinde het supra-nationale karakter van dit lichaam te accentueren. De Heer Bech noemde dit Franse denkbeeld onaanvaardbaar. De Heer van Zeeland was het hiermede eens. Van Nederlandse zijde is naar voren gebracht dat ook voor ons land een dergelijke beperkte samenstelling van de Hoge Autoriteit niet kan worden aanvaard.

De Belgen en Luxemburgers zijn voornemens een samenstelling van dit lichaam uit 9 leden voor te stellen.

Van Nederlandse zijde is er op gewezen dat hiertegen weliswaar geen principieel bezwaar zou bestaan, doch dat een dergelijke omvang voor dit lichaam inefficiënt voorkomt. Er werd op gewezen dat Nederland voornemens is om het op een samenstelling uit 7 leden aan te sturen, waarbij ten hoogste 2 leden eenzelfde nationaliteit mogen bezitten. Bij de Heren Bech en van Zeeland vond deze gedachte geen principiele bestrijding. Wel bleken beiden bezwaar te hebben tegen de benoeming van een lid dat in het bijzonder het vertrouwen van de internationale arbeiders-organisaties zou hebben. Men vreesde dat een te nauw

verband tussen dit lid en deze organisatie zal ontstaan en dat deze organisaties bij verschil van mening de hand van een dergelijk lid zou aftrekken, zodat zich onverwachte wijzigingen in de samenstelling van de Hoge Autoriteit, beschouwd van uit de gezichtshoek van een geproportioneerde verdeling over de verschillende nationaliteiten, zou voordoen. Ik heb de Heren medegedeeld dit bezwaar niet geheel te delen, doch tevens de mening te kennen gegeven dat in de Nederlandse conceptie het 7de lid bij voorkeur de persoon zou moeten zijn die in het bijzonder het vertrouwen bezit der internationale arbeidersorganisaties, zodat, met erkenning van het supra-nationale karakter der Hoge Autoriteit, ieder land zich in dit lichaam genoegzaam vertegenwoordigt kan achten, wat stellig, vooral in het begin, noodzakelijk zal moeten zijn om een en ander door de Parlementen aanvaard te krijgen.

In het gehele gesprek viel het mij op dat België zowel als Luxemburg het Plan Schuman als een experiment beschouwen dat nog grote verrassingen kan opleveren. Zij achten het daarom noodzakelijk dat bij de samenstelling der verschillende lichamen zoveel mogelijk zekerheid te hebben van een voldoende "nationale vertegenwoordiging".

Minister Bech staat op het standpunt, dat Luxemburg in alle organen, d.w.z. in de Assemblée Commune, de Hoge Autoriteit en de Conseil des Ministres, ten minste een plaats moet hebben. De Ministers Bech en van Zeeland staan voorts beiden op het standpunt dat het reeds gearafeerde deel van het Verdrag nog geheel open is voor discussie en wijziging. Ik vroeg de beide Heren of zij hun vertegenwoordigers derhalve iets hadden laten paraferen waarmede zij het niet eens waren. Beiden verzekerden zij mij dat dit inderdaad mogelijk is. Zij staan er op dat het gehele Verdrag tijdens de Ministers-conferentie open is voor discussie. Het bleek mij dat zij in dit verband een belangrijke wens koesteren voor de vervulling waarvan een belangrijke wijziging van het reeds gearafeerde deel nodig zou zijn. Minister van Zeeland is nl. voornemens aan de orde te stellen dat de mogelijkheid wordt geschapen om na afloop van de transitoire periode het verdrag war te herzien.

Het is mij niet geheel duidelijk geworden wat de Heer van Zeeland hiermede beoogt, doch de indruk werd verkregen dat het niet onmogelijk is dat de Heer van Zeeland het er in feite op aan zal sturen dat transitoire periode te verlengen, wat naar mijn mening voor Nederland onaanvaardbaar is en naar ik aanneem ook bij de Duitsers op zeer groot verzet zal stuiten.

Ik kreeg de indruk dat de Heren van Zeeland en Bech aan de samenstelling van de Assemblée Commune niet zeer veel waarde hechten. Wel stelde de Heer Bech uitdrukkelijk ook in de Assemblée Commune vertegenwoordigt te moeten zijn, hetgeen naar mijn mening vanzelf spreekt.

Wat betreft de Conseil des Ministres staat de Heer Bech op het standpunt dat ieder land een stem behoort te hebben. Ik heb de Luxemburgse Minister er op gewezen dat dit naar mijn mening een irreeel standpunt is dat door de grote mogendheden wel haast niet zal kunnen worden aanvaard. De Heer Bech motiveerde zijn opvatting met er op te wijzen dat voor de belangrijke beslissingen unanimité vereist is. De Heer van Zeeland gaf als zijn mening dat een soepeler regeling zou kunnen worden gemaakt, zodat voor sommige gevallen ieder land een stem zou kunnen uitbrengen, terwijl dan voor andere landen de stemmen-verhouding anders zou komen te liggen. Hij werkte deze gedachte niet uit, doch doelde op de gevallen waar geen unanimité maar een gewone of gekwalificeerde meerderheid is vereist.

PARIJS, 6 April 1951.